

Skåne, landskap

dtl. Skány, fsv. Skānþ ur Scāthanania.

S.l. urnord. auia 'ö'; j.l. besläktad med

ty. dial. schäden 'ge avkastning +. ex. av vete'.

Namnets ursprungl. betydelse synes vara

'ymrighetsön, ön av stor bördighet'.

Jfr Skandinavien.

Q. Noreen: Spr. studier 4, s. 71f.

R.G. 1953